

Sentencja

- 1) W zakresie, w jakim akty te dotyczą Good Luck Shipping LLC, stwierdza się nieważność:
 - decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.
- 2) Skutki wynikające z decyzji 2011/783 zostają utrzymane w mocy wobec Good Luck Shipping do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Good Luck Shipping.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Iranian Offshore Engineering & Construction przeciwko Radzie

(Sprawa T-110/12) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na dostosowanie żądań — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 304/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Plaza García, V. Piessevaux i G. Ramos Ruano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), oraz po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim umieszcza ona nazwę Iranian Offshore Engineering & Construction Co. w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim umieszcza ono nazwę Iranian Offshore Engineering & Construction w załączniku VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007.
- 3) Stwierdza się nieważność załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 w zakresie, w jakim dotyczy on Iranian Offshore Engineering & Construction.
- 4) Skutki decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2011/783, w odniesieniu do Iranian Offshore Engineering & Construction pozostają w mocy od dnia wejścia w życie tej decyzji, to jest od dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, do chwili, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 5) Rada Unii Europejskiej pokryje, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Iranian Offshore Engineering & Construction w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu w sprawie zastosowania środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 126 z 28.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Leiner przeciwko OHIM — Recaro (REVARO)

(Sprawa T-349/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego REVARO — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy RECARO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 304/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rudolf Leiner GmbH (Sankt Pölten, Austria) (przedstawiciele: adwokaci W. Emberger, I. Rudnay i L. Emberger)